

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. по-
шта № 504-060.
Конт. почт. шлям. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло» Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. пере-
полуднем.
Рекламні не зберігаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРІЮ:
Київ 2-00 зл.
Львів 1-00 «
Варшава 2-00 «
Рига 4-00 «
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. ч.
— в усіх прочих краях по
7-50 зл.

Телеф. Редакції 29-41.
Друківні: 29-36.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМИ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Велике обурення у Швеції.

Загальна жалоба. — Офіційний італійський комунікат. — Переборщені вістки.

ЛОНДОН, 2. 1. ПАТ. Агенція Райтера повідомляє з Аджис-Абеба: Представник міжнародної організації Червоного Хреста повідомив телеграфічно Лігу Націй, що перші вістки про бомбардування шведського амбулансу під Дуччо були переборщені. У цій справі вчора ввечері оголосили мабуть офіційний комунікат.

ЖАЛОБА У ШВЕДІЙ.

ПАРИЖ, 2. 1. ПАТ. Авже повідомляють зі Стокгольму: Вся Швеція є у глибокій жалобі з приводу нещастя, що стріснуло шведську місцію. Міністерство закордонних справ звернулось до італійського уряду домагаючись вислідів у цій справі, але досі не дістало ніякої відповіді.

Дуже багато шведських організацій приготувалось до великих маніфестацій, щоб за протестувати проти бомбардування шпиталів.

Шведська радіостанція змінила передвчорі програму аудіцій з приводу жалоби по жертвах італійських бомб, заступаючи легкі готки програми поважнішими. Між ін. надати промову архієп. Еідема про події в Абіссинії.

ЧЕСТЬ УСЬОГО СВІТУ НАРУШЕНА.

СТОКГОЛЬМ, 2. 1. ПАТ. Більшість шведів ниніш видає надзвичайні додатки про події в Абіссинії. Багато визначних діячів гостро осуджує збомбардування шведського амбулансу. Пос. Фогт, член шведської делегації до Ліги Націй заявив, що не можна знехтувати ніякого способу, який міг би довести до припинення війни. Багато єпископів твердить, що «для трагедія порушила честь цілого світа».

Італійці приготувляються, щоб зайняти провінцію Бале.

АСМАРА, 2. 1. ПАТ. Під час Рінди в районі Тамбон було багато боїв, у яких обі сторони зазнали поважних страт. По італійському боці згинув 44 італійських воїнів і 8 тувамців, 12 білих і 2 чорних воїнів равенців.

АДІС АБЕБА, 2. 1. ПАТ. Згідно з повідомленнями з північного фронту італійські війська ведуть далі підготовчу акцію, щоб зайняти провінцію Бале. Минулого тижня, головню в останніх двох днях італійські летуни кілька разів

шведський прем'єр переконаний, що проти італійські настрої в публічній опінії зростають ще більше. Фінляндський прем'єр і данський міністр закордонних справ висловили глибоке спожаління та заповіли, що візьмуть участь у жакобі Швеції.

Голова шведського Червоного Хреста, князь Карло, що переводив свята на селі, негайно вернувся до столиці. Король вислав до кня. Карла кондольний телеграму.

ЩО КАЖУТЬ ІТАЛІЙЦІ?

РИМ, 2. 1. ПАТ. Агенція Стефані оголошує такий комунікат у справі бомбардування амбулансу шведського Червоного Хреста: Бомбардування на сомалійському фронті зовсім оправдане, бо доказали, що двох італійських летунів, які впали в Дагабурі, абіссинці убили, повішили їм голови та обносили з тріумфом у Гертарі. Італійські летуни не хотіли бомбардувати шптер шведського Червоного Хреста або інших амбулансів Червоного Хреста, хоч загально відомо, що абіссинські командири ховаються в цих амбулансах, коли поважаються італійські літаки. Вістки про число вбитих ще не перевірені. Намагання використати цей епізод у протііталійській пропаганді є безосновні, тим більше, що всі знають методи боротьби абіссинців.

АДІС-АБЕБА, 2. 1. ПАТ. Тутешній представник Міжнародного Червоного Хреста заявив представникові Райтера, що під час бомбардування шведського амбулансу равно двох шведських лікарів. Крім цього 30 абіссинців убили та бігли як 50 ранили.

збомбардували піддали раса Дести, при тім ужили мабуть тільки газових і авіаційних бомб. Не аважаючи на загальне бомбардування, абіссинські війська адрезались на своїх скріплених позиціях.

Як повідомляють з північного фронту, адуть там далі оживлені бої. Абіссинські війська у безліччю боїв з італійськими піддальми просуваються все вперед на північний захід від Макаде.

Перебудова державного устрою в Естонії.

ТАЛЛІН, 2. 1. ПАТ. Президент республіки Ето вчорас вчора до радіо «оворічно промову, в якій оголосив проєкт зведення в Естонії парламентарного устрою, опертю частинню на корпоративних засадах. У лютім ц. р. відбудеться публісцит у справі законопроєкту, що дав би урядові повноважста скликати національні збори, які склали би нову конституцію. Коли наріз заявить, що теперішня конституція вимагає ре-

форми, тоді наріз безпосередню змборе національні збори.

На думку президента, новий естонський парламент повинен складатися з двох палат. Першу палату повинен вибрати безпосередню наріз, поодиноких осіб вибиратимуть більшістю голо- сів. До другої палати ввійдуть представники професійних корпорацій і публічних інституцій.

Французський парламентар ухвалив бюджет на 1936 рік.

ПАРИЖ, 2. 1. ПАТ. Французський парламентар ухвалив вчора вранці цілість бюджету на 1936. Остаточню ухвалення проєкт бюджету зникає надвишку доходів у висоті 12.078.541 франків. Бюджет передбачує 40.437.808.525 франків витрат та 40.449.887.066 франків доходів. Те,

що ухвалили бюджет з великим задоволенням прийняла публічна опінія і господарські кола.

Після ухвалення бюджету прем. Ляваль у соамі та міністр справедливости в сенаті підняли декрет про замкнення парламентарної сесії.

Зменшена воєнна небезпека.

ЛОНДОН, 2. 1. ПАТ. Товариство обезпечення Льюда рішчю зменшити обезпечення оплати під ринка й воєнної небезпеки для торговельних транспортів на Середземному й Червоному Моюю з 5 шилінгів на шилінг і 4 пенси під 100

шилінгів вартости.

«Дейлі Телеграф» пише, що те, що зменшили обезпечення складки повинно мати добродішній вплив у політичному й господарському житті, як доказ, що змаліла воєнна небезпека.

СВЯТА

без биті птиці „Маслосоюзу“,
це не свята.

ВИРОБИ Кооп. „ГЛАСТ“: ДРІЖ ДЖЕВІ
ПОРОШКИ І ВАНІЛІНЕВІЙ
ЦУКОР користуються повним при-
знанням тих, що їх фактично спробували.

На Волині порозуміння нема.

Луцьк, грудень 1935 р.

Різні люди кожну річ бачать інакше, дивлячись на неї з різних точок. Це психооптичне явище особливо сильно дає себе відчувати на Волині. Тут кожну сторону життя українські й польські громадяни бачать в іншому вигляді. Звідси таке розходження в оцінюванні дійсності й — покищо така далека, майже безнадійна справа польсько-українського порозуміння, про яку зацікавлені особисто чинники свідомо неправдиво пишуть, як про вже існуючий факт. Очевидно, лишуть у спеціальній польській і спеціальній українській пресі.

В дійсності на Волині не тільки нема польсько-українського порозуміння, але ще й не благоощавляється на нього. Те, про що, як про факт, говориться, є або самосугестією чи міражем осіб, спираючих цього порозуміння, або грубою іспенізацією інших осіб, спеціально, особисто в цьому зацікавлених.

Нам кажуть:

— А вибори, з'їзди, зібрання, привітальні телеграми, навіть фотографії, як докази реальності, а не містифікації?

І всеж на Волині польсько-українського порозуміння, от такого, як у Галичині, нема.

В кожному порозумінні чи лаж — умові мусять бути дві сторони, як контрагенти, які до- говорюються між собою або безпосередню або через своїх уповноважених чи умандатованих мужів довіря. В Галичині виступали обидва ці чинники. На Волині польські рішальні чинники ввесь час „порозуміваються“ з особами, що їх самі висунули чи найняли. Може серед них є й добрі люди і також добрі українці, але волинська українська маса, що пройшла добру школу демократизму, не визнає їх за своїх представників, а їхне „порозуміння“ — за своє порозуміння. Шож до польської сторони, то про- глашене нею „порозуміння“ зі своїми обра- цями й віпоручниками є а суті речі порозумін- ням із самим собою.

Другою необхідною стороною кожного порозуміння є обосторонні умови й користи. Де антрає тільки одна сторона, а друга програє, там нема, бо не може бути добровільного дво- стороннього порозуміння. Шож від порозумі- ваного польсько-українського порозуміння на Волині „ідеально“ (бо нереально) має користь польська сторона, для кожного очевидно. А ті користи має український наріз? Організації й установи, як підстави розвитку української культури? Вільне українське життя? Шкіль- ництво? Фізичне виховання молоді і спорт? Належна участь українців із ального вибору в самоупрадах? Бібліотеки, музеї? Захисти, за- хоронки? Українська церква й належне ви- ховання м-абутніх пастирів? Пошанування мови і свобод?

Відповіді на ці питання заяв, оо їх кожний і українець і поляк — уже має.

Отже просимо подумати, чи міг би украї- нський наріз Волині погодитися на такі „жори“

сти" для себе й запробувати таке „порозуміння" без нього й за нього уложене?

Нас навіть більше дивує самосутність польських чинників щодо реальності й користності досягнутої польсько-української політичної „трансакції", ніж поведінка наших земляків, що всеж щось заробляють. Невже польським чинникам такий потрібний жийсь наркотик щоб замість дійсних, сумних картин бачити світлі, приємні картини уявлень?

Нам відомо, що дехто з польських чинників дивиться на це волинське польсько-українське „порозуміння", як на незайвий документ згоди з українського боку на всі некорисні для українців заходи й намічення. Але чи й це не є самосутністю? Аджеж нарід не є якимсь мертвим предметом: це очі, вуха, серце, мозок і язык. Що для нього згода, якої він не давав і не акцептував? Це виглядає не зовсім поважно, а ще гірше, що є непоборною молодістю на шляху до дійсного польсько-українського порозуміння. Скажемо навіть більше: подібні „порозуміння" зі своїми людьми, замість з українським народом — є передовсім і в найбільшій мірі шкідливі у майбутності для — польської сторони. Мусимо ствердити, що серед польського громадянства можна надіятися шораз більше одиниць, які задують собі з цього справу дуже добре.

Чи українське громадянство Волині, те громадянство, за яким стоять маси та якому ці маси довіряють, є проти польсько-українського порозуміння? Ні. Навпаки, серед цього громадянства, силоміць відштовхнутого від життя, давно вже дозріла думка про необхідність такого порозуміння. Дозріла ця думка не під впливом якихось особистих міркувань чи передетних агажнів, а як голос життя та глибокого розуміння справи. Але це громадянство має на думці не різні модні фікції, а поважно, гідне обох народів порозуміння на підставі двох указаних вище передумовин: участі обох контрагентів та обов'язкової користі.

Чи настав для такого порозуміння відповідний час? Гадаємо, що так. Дійсне, а не фікційне порозуміння сьогодні потрібне однаково обом сторонам, бо обі сторони несуть сьогодні, завдяки дотеперішнім фікціям і помилкам, однаково тяжкі жертви. Ми знаємо свої величезні й болючі втрати, але знаємо втрати й другої сторони.

Згадані втрати вимагають спешального наслідження й обміркування.

Тут ми лише зазначимо: хто хоче зрозуміти цей голос життя, нехай розглянувши очі на волинську дійсність — незадоволення росте, життя змаржоване, політичні процеси тягнуться безперервним ланцюгом.

Чи, справді, не час залишити фікції, самосутності і всякі неловажні заходи та негачію? Чи не варто до розп'ятування небезпечного вузла чесно й поважно?

Senex.

Закарпаття.

ДИРЕКТОР ГІМНАЗІЇ, ЩО КАСУЄ НАЗВИ: УКРАЇНА Й УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД.

Директор ужгородської гімназії д-р Василь Сулімчак (завзятий москвофіл) аловити рішенням Найвищого Адміністративного Суду у Прагі у справі викриваючої назви „українець", „український" і видав розпорядок для професорів та учеників своєї гімназії, в якому заборонив „під строю карою" вживати агажаних назв, як нібито „неправильних і протизаконних". Пішов у своїй залості аж так далеко, що взагалі намагався скасувати назви: Україна, український нарід, українська мова, пісня і т.д. Осбтак у „Всесвітній історії" проф. Ол. Іванча казав ученикам викреслити слово „Україна", хоч цей підручник затвердив і одобрив чеське міністерство освіти. Скризь у агаданій історії виступив він слова „український", „українець" та „малоруський"; „малорос" і т.д.

„Українське Слово", що подає цю вістку, гостро питає д-ра Сулімчака та зазначає, що рішення Н. А. С. говорить тільки про Підкарпаття і то умовно. Д-р Сулімчак переступив свої компетенції, а вже рішуче не має ніякого права заборонювати, що й під загрозою кари, вживати назв „українець" та „український", коли вони відносяться до інших українських земель, бо заборонити це міг би хіба тільки прасякий парламент. Та про це не може бути очевидно й мови, тим більше, що посли-українці із Закарпаття називають себе в парламенті завжди вільно українцями і наш нарід — українським.

ПРАВОСЛАВІЯ НА ЗАКАРПАТТІ.

Із закарпатської преси довідуємося, що в 1930. р. було на Закарпатті 145.583 православних. За останніх п'ять років їх число зросло до яких 180.000 душ. На Підкарпатській Русі в 103, у Пряшівщині 12 православних парохій зі 120 священниками. Крім цього на Закарпатті в 8 православних монастирів, з того 5 мужеських (в Ілі, Іванкові, Теремі, Добрівці та Грабці) і 3 жіночі (в Липці, Домбоку і Чумалеві). Кандидати на священників студіють у Сербії, але незабаром оснуєть духовну семінарію на Закарпатті. Доріст виховують у православному студентському інтервату в Хусті. В Мулачеві, де постійно перебуває прав. єп. Дамаски, лігчать будувати для нього резиденцію. — Православ'я на Закарпатті має зовсім москвофільський характер і в останніх роках вже майже не поширюється. Між священниками в досить москвофільсь-емігрантів; решта — переважно б. дяки, а навіть прості селяни.

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ В УЖГОРОДІ.

Дня 18. XII. в гімнастичній залі учит. семінарії в Ужгороді дали наші пластуни миколайську виставу. Пласт. хор під проводом учит. Мешка відспівав кілька пісень. Потім В. Ралас продекламував „Каменяря" Франка, а при кінці від-

Уживану одіж, біля, обузу мужеську, жіночу, дитячу для інвалідів, алін і сиріт приймає

УКТОДІ, Львів, Потоцького 48.

З провінції висилайте поштою. У Львові ж беремо самі за писемн. повідомленням.

грали пластуни одноактівку — „Святий о. Миколай". По виставі розділили подарунки. — То сож для вечора відбулась у „Короні" Миколайська забава, яку влаштував разом з „Жіночим Союзом" та „Обществом русских женщин" губернатор К. Грабар. Гарний Миколайський веселий діяльог вилотосив безоданню українською мовою п. Юрко Лапаняч. Чистий дохід призначено для агажаних двох жіа. організацій.

Санкції і дійсність.

ПАРИЖ, 2. I. ПАТ. Згідно з пресоювими інформаціями, одні французьке заведення мабуть вислало до Італії через Гамбург частину летючих моторів. У зв'язку з тією вісткою розпорядили слідство. Коли ствердять, що вістки, які подала преса, правдиві, суд покарає заведення що допустилося агаданого проступку.

ЕРІО УСТУПАЄ?

У париських політичних колах зачувати, що Еріо в половині ц. м. уступить із кабінету Лавала. Наслідником його буде мабуть сенатор Шоган, який у радикальній партії займає більш лівий напрямок ніж Еріо.

ЛІНДБЕРГ УТІК ІЗ ЛІВЕРПУЛЮ.

Як ми вже агадували, Ліндберг із родиною приїхав кораблем до пристані в Ліверпул. Ждалася там на нього 500 умундурованих поліцаїв і багато детективів. Ліндбергом приділили 6 англійських детективів, тому американські детективи вертаються до дому. Ліндберг із родиною відлетів літаком у невідомому напрямі.

30 СКРИНЬ ЗОЛОТА.

Пресова агенція з Джбуті повідомляє, що останніми тижнями негус вислав до Франції трицять скринь золота вартості півтора мільярда франків. Гроші ці зложать в одному з французьких банків.

М. РУДНИЦЬКИЙ.

Патріотизм і розвиток літератури.

Лист до П. Карманського.

Дорогий Петре!

У своїх симпатичних споминах про давні „вєсєляні бурі" торкнулись Ви у „Новім Часі" з приводу моєї особи кількох загальних питань, від яких добре було почати міркування про нашу літературу у новому році. Вибачаю Вам те, що Ви підчас свого побуту на чужині не читали того, що написав я за останніх 15 літ на цю тему. Поети не мусять читати критиків. Зате не можу Вам вибачити, що пишучи про „Молоду Музу", забули Ви зовсім про основне її духове змігання і лїни відхаете за гаслами, які ми всі тоді вважали перестарілими і нелітературними.

„Молода Муза" повстала як бунт проти літературних шаблонів і з туги за європейською літературою. Те, що найкращого дали тоді в поезії Ви, Левицький, Чарнецький, Пачовський, у прозі Яків, се, що захоплювало нас у Кобилянським, — не мало в собі жодної з тих рис „патріотизму", який Ви раді би бачити в тм. що я пишу.

З європейською літературою повинні би Ви знати, що коли народи виходили із стадії боротьби за національні права, тоді в їх літературах шораз менше було тих своєрідно-сентиментальних відтінків до образу щєщасливої батьківщини, які ще досі в нас улавають патріотизмом. Сентиментальним тїм може мати і вєсєвітнє значін-

ня, але письменник не мусить, щоб дати великий твір, ударити у ті тони, які література так часто залишає громадським діячам — залишає для добра власного і рідного краю.

Ми не знішли ще із стадії примітивного розуміння патріотизму, і в літературі, і в політиці. Таксамо як нема доброї внутрішньої політики без знання закордонної — нема сильної та здорової рідної літератури, коли вона не рахується із рівнем європейської. Юсєн та Гамсу, сини мало-го селянського народу, стали вєсєвітніми письменниками тому, що зміли перемогти в собі той локальний патріотизм.

Певне, що для письменників вигідніше, коли до них прикладати тільки рідну міру, краєву, домашню; поневоли всі з цим миримось, як і з політичною діяльністю, замкненою у тісних межах краєвих кордонів. Але навіть змильовувати трагічні недовстачі і змєогти як прикмети і силу? Ніхто не зробить докору письменникові, коли він у трагічних хвилинах народу починає вживати свого пера, щоб писати популярні пісні, тїмни, поклики, навіть статті. А проте ця похвальна його роль патріота дуже часто вбиває його талант. Члени „Мол. Музи", що пішли цим надто легким шляхом, мало приносили користі суспільній справі і ще менше — літературній.

Цитуєте Гомюра: „Горе творам мистецтва, яких уся краса видна тільки мистецям" — забуваючи про приклад усього життя Гомюра і великих творців. Мистець не повинен дуже журитись тим, чи розуміє його загаль, коли він сам знає, чого хоче і працює у переконанні, що загаль мусить дозріти, щоб дещо міг зрозуміти. Проблема наших письменників в те, що вони загалом занадто лєнєвих лають політикам і до-

стояникам. У письменській праці теж треба збирати собі аудиторію і здати собі ясно справу, для кого пишемо, щоб оминати зайвих розчарувань. Тільки генії (і то рідко) можуть давати твори „для всіх"; сила-силенна творів мусить чекати 50 і 100 літ, щоб стали загальною лєктурою.

Пора вже, щоб українська література дозріла до цієї стадії, коли вона повинна диференціюватись — повинна мати твори для еліти, для „інтелігенції", зрозумілі і незрозумілі, з уявними сюжетами та ідеями. А те, що нею занадто часто опікуються люди, які не знають зовсім умови розвитку вєсєвітньої літератури, не викинь відіривати справжнього твору від мазанини — доказ її незрілості та ненормального розвитку.

Ненормальне це явище, коли письменники найвищо уявляють собі, що вони стають борцями за батьківщину, коли у творі підкреслюють свій патріотизм — сюжетом або своїми „перемислами" та „міркуваннями". Можемо називати патріотом людину, що терпить за батьківщину, хочби безцінно і безглуздо. Можемо називати патріотом і того, що благає своїй батьківщині добра, хоч найвищо і безуспішно. А всеж найбільші патріоти ті, що приносять своїй батьківщині користь тим, що добре роблять своє діло.

Український письменник найкраще виконає свій патріотичний обов'язок, коли дасть добрий твір, що піднесе рівень рідної літератури. Я ніколи не сумнівався в тому, що Ви, Петре, зробили б краще патріотичне діло, якби опіювали як поет італійські кїпарієси та бразилійську каву замість вести політичну кампанію, до якої Ви як уроджений лірик, не мали ніколи жодної.

(Докінчення буде.)

Розправа за вбивство міністра Перацького.

ДВАЦЯТЬОСЬМИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

У четвер почалася розправа в год. 10.45 перед полуднем.

ПЕРЕВІЗ БОМБИ З КРАКОВА.

ПАТ повідомляє: Прок. Желєвський, обговорюючи роліо Климичина записав, що Лебедь їздив до Кривога по бомбу. Що було в цій течії? Карпинець зізнав, що бомбу дав 30. травня Лебедю до теки та сам вийшов на умовлене місце і віддав невідомому чоловіку, яким не був Лебедь. Карпинець боронить Лебеда, бо знає, що бомба була призначена на людину і знає, що ця бомба опинилася у справі за вбивство мін. Перацького.

Вертаючись до приїзду Лебеда до Кракова, прокуратор підкреслює, що саме тоді Карпинець ніде не виходив з хати, бо з поспіхом докинувся до зладжування бомби. Тому Карпинець вислав свого приятеля Климичина до аптеки Гожковського по калібрыоріум. Цей порошок треба додати до тих частей, що їх взяв і виконав Карпинець. Це хемічний засіб, суттєва частина запалююча. Запалюючий потрібний до вибуху. Чи Климичин міг собі адавати справу? Прокуратор каже, що Климичин знав, що калібрыоріум потрібний до вибуху бомби; чи як засіб, що його можна застосувати чи ні, це байдуже. Також справа, чи Карпинець міг цей порошок забрати сам, чи виручитися Климичином, є під життєвим і правним оглядом несуттєве і неважне. Климичин знає, що від Карпинця йшли інші бомби і це не була невідомо підмога. Бо пошто приїздив Лебедь і ждав цілий день? Що про це каже Лебедь? Признається, що 30. травня 1934 р. був у Кракові, але додає, що не знає ні Карпинця ні Климичина. До Кракова приїхав, щоб довідатися, чи може мешкати там без зголошення. Ніхтош попросив свого побуту у Кракові не пам'ятає. Але умовлявся на місті, тільки нічого не пам'ятає. Хоч Краків можна так легко запам'ятати. Як же була роліо Климичина? Спровадив Лебеда, бо знав про його приїзд і вийшов Лебеда назустріч. Отже до нього звернувся, коли йшло про приїзд по бомбу. Це була справжня поміч.

ПРОКУРАТОР ПРО РОЛЮ ЛЕБЕДЯ.

Минувшина Лебеда — каже прокуратор — це минувшина ряду поколінь організаційних діячів. Його псевдоніми: „Марко“, „Максим“ і криптоніми „Скиба“, „Сваричевський“, може ще інші. Свідчать про це: Маєвський, Штійко, Малоць та інші Сеніка, в яких є тричі згадка з великими для референта Марка-Лебеда похвалами. Він уже тоді заслужився для організації. Авансує і є боєвим підреферентом, заступником „Льомка“, чи пак М. Ясінського, члена ОУН. Лебедь організує напад у Городку. Трагічний напад 12-ти боєвників закінчився здобуттям ледви коло 3 тисяч, з яких відбрали ще біля 1.000. Напад вагітний у наслідки. Цього дня Лебедь був у Кривих, подібно „акції“, бо при нападі і при вбивстві мін. Перацького не був. Завжди є тільки організатором. Починаючи від Городка стежать за ним. Проти нього свідчать Журавіський, акти Сеніка та інші у справі наради перед Городком, вкриті приїзду Лебеда до Львова та орган. суду. Журавіський, який пізнав Лебеда кілька разів у слідстві, на розправі знав його. Було видно, що не хоче пізнати Журавіський сказав: Був би це той самий чоловік, коли би не те, що має вуси, тоді вусів не мав. В дійсності Лебедь після арештування у червні міг похвалитися вусами вже на розправі. На фотографії Лебеда з гімназійних часів і його скитання вусів ніколи не мав. Це був зретенек, що Журавіський рішуче не розпізнав Лебеда. Але тому, що Лебедь має вираз обличчя, будову голови і цілий вигляд такий характеристичний та індивідуальний, тут помилки бути не може і тому Городок є доказаний. Після Городка починається його побут з кордоном. Чи на все — до 14-го червня? Ні, бо приїздив до Польщі, як сам признає. Завжди що Лебедь бував у Чехословаччині та в Німеччині. Крім цього був в Італії та у Швейцарії. Є це докази. Їздив теж до тібору „Усташі“ в Італії. Лебедь був також у Женеві, як це сам оговідав. А в Женеві є Соція, а передовсім був тоді полк. Коновалець...

Прокуратор каже, що Лебедь був безпосереднім організатором атентату на міністра. Підготовку до атентату почав Лебедь у Варшаві вже

в 1933. р. як Дацио. Це доказано візнаннями свідків, каліграфічними експертизами та іншими доказами, хоч Лебедь це заперечує. Завданням Лебеда у 1933. р. у Варшаві було розглянути серед місцевих умовин і співкуратор за жертвами, якими мали бути: тодішній прем. Бідзевич і міністер справедливості Михаловський. В 1934. р. Лебедь приїхав в Гнатківську до Варшави вдруге 15. травня з револьвером, який дістав від Пидальського. Не доказ, що Лебедь він доїхав перед атентатом, покликуючись прокуратором на візнання кельнера „Європейської Каварни“, де бував мін. Перацький. Далі на візнання поліція, який обсервував його на вулиці недалеко міністерства внутрішніх справ і на візнання шофера Кочика. Каже, що візнання Лебеда і Гнатківської непоміжні та їм не вірять. З черги займається суперечностями в їх візнаннях головне щодо побуту в дії вбивства міністра. Їхні візнання зводяться тільки в тому, що того дня попросили обоє в год. 3-йя пополудні. Описав Лебедь має стрітнувся з Гнатківською в год. між 4-ю і 4 1/2 у Уладовській вулиці. Цю переру між 3-ю і пополудневою стрією — каже прокуратор — виконують візнання шофера Кочика. Лебедь і Гнатківська — каже прокуратор — виходили в поспіху. Чому, де і куди мали їхати — візнання обох суперечить собі.

РОЛЯ ГНАТКІВСЬКОЇ.

На участь підс. Гнатківської у підготовці до атентату вказує — на думку прокуратора — те, що Малецько перед виходом у дії вбивства виходив при вул. Вольській залузі, що по плаці і капелюх зголосився пачка, яка буде легітимуватись варткою ч. 29. Цей паннов мусів бути Гнатківська. Організація не могла в конспіраційних оглядах вислати до Варшави більшого числа осіб, а візнання Малоцько виходить, що Бандера виїхав до товариства Лебеда і у Варшаві Гнатківську ці ставовища, які займала Гнатківська в організації. З ролі, яку їй мав чинити Бандера і в ситуації виходить, що Гнатківська мусів бути при підготовці атентату на мін. Перацького. Вона була членом ОУН і то є пересічним. По атентаті не вітала за бордон, бо не сподівалась, що у вказу в убитості її арештують. Описав вже не мала змоти.

Лебедь з Дацио не вітала, лиш їхав до Берліна скласти звіт по атентаті правдові ОУН. Лебедь був дуже недоволений з того, що по атентаті в Галичині спокій. Зі залузи у найденім при йому записнику виходить, що атентат слід використати і скапіталізувати. Лебедь — каже прокуратор — писав: „Мусимо створити гурт людей, викопованих по боєвому, який навіть по арештуванні більшого числа членів буде моти вермувати боєвою роботою. Ще може дійде до зриву соодиножних сіл чи довівів. Мали пергизанці. До неї ми не притововали. Видати кому-нікат з наслідком акту (за помету)“.

Далі прокуратор записав, що вказівний ролі всіх, які безпосередньо помагали до вбивства мін. Перацького. Щодо одних підсудних є більше аргументів, щодо інших, як Гнатківської і Чорній, менше.

ЧОРНИЙ І ВТЕЧА МАЦЕЙКА.

Прокуратор підкреслює на основі візнань господини Чорній Мацевської, що до Чорній прибув не перед 15. червнем якийсь асудича без плаща. Мав це бути учитель, який їде на вакації. Прокуратор дивується, що хтось їдучи на вакації, не має плаща. Отже це мусів бути хтось, що цей плащ загубив. Далі прокуратор пригадує, що загублений плащ найдено при вул. Окуляків ч. 5. Зі візнань Малоцько виходить, що в Чорній була зорганізована „хата“. Чорній мусів знати в незначайних додатків про вбивство мін. Перацького, а розмовляючи з Малецьком, мусів адогадувати, що це не один з учасників атентату. З тією хвилиною зродився проступок, бо Чорній виявив під увагу що можливість згодився на неї і далі опікувався приїздом. Малецько мусів покорикуватися умовленням гасом, отже Чорній мусів адогадуватися, що це не тільки один з учасників атентату, але і член організації. В обох випадках є проступок.

Хоч Чорній займає у цій справі останнє місце, але вивен, що був членом організації, дає Малецькові рахисови впливів йому дальшу утєчу в Польщі.

СИЛЬВЕТКА МИГАЛЯ.

Прокуратор підкреслює, що Мигаль був членом ОУН від 1931 р. Його навіть судили, але вердикт суду не виконали, а прокуратор

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК НА ЯЛИНКУ!
ЦЕ КУПНО ГАРНОГО МАТЕРІАЛУ
НА ВОВНЯНУ, ШОВКОВУ СУНІЮ,
БЛЮЗКУ і т. д. у фірмі

ДІМ МОДИ

Нагода з приводу великої знижки цін

ЛВІВ, „ГОТЕЛЬ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ“.

32/11 2-2

відкликав акт обвинувачення. Тому присуд може обійти і цей протиг часу. Мигаль займався поширенням літератури, в 1932 р. доставив Малоцько зброю. Описав Мигаль був шефом боєвої розвідки, брав участь у замаху на босхеземський консулт, у підготовці до замаху на консара Кособудського, вбив Бачинського, підготував замах на М. Матчика, організував вбивство дир. Бабія і брав участь у підготовці замаху на друкарню Яськова і брав платню з організації. У своїх візнаннях старався бути ширим, але тут його візнання не віростості. Його ширість тільки для членів ОУН. Коли вони багаті, що обліжені доказами, тоді намагались відтягувати чиних, яких є надія зривувати. Так слід повновати його візнання ролі Єврейської, Зарницької і т. д. Це безумовно шляхотні мотиви, які викликають навіть симпатію і про них ви ланове суди повинні пам'ятати. Проте прокуратор їх не вірить і не може взяти їх за основу до осуду інших. Він є доказом того, до чого доводять жорстока і злочинна діяльність ОУН. Це люди, які знищені раз на завжди. Як же його ролі в цій справі? Мабуть бажало боронити Малоцьку зізнав, що по атентаті на мін. Перацького Малоцько з'явився його, що це не ОУН вбила міністра, але це не торкається відомостей Мигалья по 15. червня і по 15. червнем зайняв йому Ромаш Шухевич, що вбивство міністра, це „наш найкращий чин“. Коли Катмарський атаемичив Мигаль в акцію, щоб рятувати Малецьку, тоді Мигаль довадився, що „це є гість, який „зробив“ мін. Перацького“. Мигаль дійсно допоміг Малецькові в утєчі. Назмагався довести до зустрічі і зриву йому Малецькову легітимізацію. Мигаль навіть протуловив Малецькові і тим висловив своє ставовище до вбивства і до його виконавця. Це вирішавий дохже замислів Мигалья. Тому що Мигаль не має обороняти, слід підкреслити його добрі прикмети і навести умовини, що злагідують його вини. Одне мусить бути строго покарання, бо його діяльність була вагітна наслідками і надто провинився. За вбивство Бачинського і Бабія судитимуть його у Львові. Нині злагідуючою обставинкою хай буде те, що убив мін. Бачинського у переконанні, що вбиває конфідентом. Але тут з трагічним виглядом і згідно з правдою заявив, що Бачинський не був конфідентом. Це є трагедія, це є прокляті цілі організації, це преклад, як легкокозяться людським життям, але це в деякій мірі слід покласти на терезку, яка цього хлопця повинна рятувати.

КАЧМАРСЬКИЙ І МАЦЕЙКО.

Обговорюючи ролі підс. Качмарського прокуратор отверджує, що Качмарський був асудження на 5 років злиниці за напад на пошту. По виході з злиниці вступав негайно до організації, бере участь у багатьох замаху. Арештують його в Бібрці. Далі бере участь у підготовці до атентату на Кособудського, намагався убити Бачинського і зривав його пожеж, а Мигаль підготував атентат на дир. Бабія і помагав в утєчі Малецькові. Качмарський був безпосереднім зверхником Малецька. Випукав злиниці Малецькові і дав йому револьвер, погоджуючись на всі можливості користування револьвером.

Піле пополудне прокуратор зазначав дуже широкую характеристикою цілої ОУН, внутрішніми відносинами і вказував оопу моральну безпартність ОУН та її членів.

РОЛЯ ЗАРИЦЬКОЇ ТА РАКА.

Чи Зарницька і Рак знали, що скривають вбивство мін. Перацького, та чи були в ОУН? У Зарницької найшли індекс Нидзи та Танчаківської, сестри засудженої за переписування чи редагування бюлетенів ОУН. Працю в організації зачала Зарницька від того, що слідила ком. Кособудського. Вона знала, що на нього мають виконати замах. Виконало теж приказ у зв'язку з замахом на друкарню Яськова. Призначався, що від Косівної довадився, що в цій друкарні друкується часопис, який виступав проти ОУН. Тому мусів знати, що цим алект

шує акт пімсти та згодилася співділати. Годі сумніватися, щоби вона не знала, що веде Бачинського на смерть. Зарицька активна і визначна робітниця у боевому рефераті.

В хвилині, коли прокуратор став пиводити уступ із зізнань Зарицької про її першу стрічу з Мацейком, д-р Ганкевич повідомляє, що підсудний Рак захорів, тому предсідник зарядив перерву, підчас якої Рака вивели зі салі.

Після короткої перерви, коли на сцену вернувся Рак, прокуратор далі обговорює участь Зарицької у втечі Мацейкові. Стверджує суперечності в її зізнаннях, якими хотіла затаїти деякі подробиці, бо знала, що веде Мацейка, який вбив мін. Перацького. Приняла даром у пансіонаті своєї мамі людину, про яку знала, що ледви раз колись її бачила та вважала її маломітелігентною.

Підсудний Рак займав в ОУН визначне становище, бо після арештування Спольського, що був референтом і членом крайової екзекутиви, вибрав Рака. Він намагався не прийняти цього становища тому, що не розуміється на цьому а займався лише спортом. Свідок Жиборський ствердив, що ОУН цікавилася передовими установами і союзами, які виховували фізично молодих українців. Рака відкомандувала ОУН до спортової організації і щойно в 1934 році по арештуваннях, як повстали люди в організації, поручили йому й інші організаційні справи. Ракові підлягав Горницький, що був тож визначним членом ОУН. Тому нема сумніву щодо участі Рака в організації.

Кінцевий етап втечі Мацейка, як незвичайно важкий, поручив Барановський Ракові. Про подробиці повідомив підсудного Малуца, який зізнав, що тричі був у Рака, зате Рак впевняв, що щоправда знає Малуца, одначе він ніколи у нього не був. Рак підвів Мацейка до кордону і там віддав його Барановському, а той, як це стверджують акти Сеніка признається, що знав Рака. Колиб навіть Рак не знав, що переводить атентатника, то як адвокатський аплікант знав, що через кордон втікають тільки проступники.

В годині 14.30 предсідник зарядив обідову перерву, після якої прок. Желенський промовлятиме доді.

ВРАЖІННЯ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА.

(Телефоном від нашого кореспондента).

Варшава, 2. січня 1936.

Сьогодні до полудня в половині сегого тижня тривання розправи прок. Желенський скінчив майже говорити про випу всіх поодиноких підсудних.

По полудні ввесь час прокуратор займається характеристикою ОУН, в цілості та її внутрішніх відносин, стараючись доказати передовсім моральну безвартість цієї організації та її членів. Користується при цьому відповідно підібраними цитатами з актів Сеніка.

Триденна промова прок. Желенського довела до найвищого ступня ту загальну втому, яку відчувають уже всі учасники процесу. Через те зацікавлення процесом упало зовсім. Публику творять майже виключно самі жінки. Коли спершу казалося, що до наших свят будуть закінчені всі промови і лише сам присуд буде оголошений 10. чи 11. січня ц. р., то тепер здається, що промови оборонців, якщо ці останні дістануть свободу слова, відповідь прокураторів і репліка протягнуться після свят тимбільше, що не відомо, скільки схоче говорити Мигаль і Малуца. Всі мають одно бажання: коби вже скінчився той важкий процес. (ік.)

ЯК БОМБАРДУВАЛИ ШВЕДСЬКИЙ ЧЕРВОНІЙ ХРЕСТ.

ЛОНДОН, 2. 1. ПАТ. Райтер повідомляє з Аджис-Абеби: Згідно з офіційними даними подробиці бомбардування шведського амбулясу були такі: 12 літаків перелетіли над відділами раса Дести і розкидали летючки з підписом ген. Граціанія. В летючках було сказано, що двома італійськими летючима, які попали в полон, відтіля голови, тому репресії коначні. Четверть години після літаки стали кидати бомби на амбуляс і стріляти зі скорострілів. Два шведські лікарі були ранні, 30 абісінців загинуло на місці, а 50 було ранених. Жертви бомбардування, це переважно хорі і санітарна служба. Італійські літаки вдержувалися на висоті кілька тисяч стій і скинули багато бомб, а між ними і газові, тріляві бомби.

„Діло“ у 1936 році.

У новому, 1936 р. „Діло“ буде старатись якомога поширити гурт своїх закордонних і краєвих постійних співробітників та кореспондентів, щоб зробити газету цікавішою та більше ріжноманітною.

Крім оригінальних фейлетонів цілого ряду старших і молодших наших письменників, які маємо вже в редакційній теці, міститимемо теж переклади творів кращих західноєвропейських письменників.

Зокрема помістимо довші, прецікаві спомини із побуту та праці в Америці відомого діяча о. ОЛЕКСИ ПРИСТАЯ, що стануть для читачів приємною несподіванкою.

Як безплатний додаток діставатимуть усі наші передплатники цілий рік ілюстрований літературно-мистецький до-тижневик

турно-мистецький до-тижневик

„НАЗУСТРІЧ“.

з редакцією якого ввійшло наше видавництво у порозуміння, щоб дати нашим читачам інтелігентну та легку лектуру.

У зв'язку з цією новиною на висловлюючи не раз бажання читачів замість малого понеділкового числа „Діла“ будемо видавати збільшене число неділяне.

Крім цього у найближчих днях помістимо анкетний листок із списком 6 оригінальних українських і 6 перекладних творів, які маємо намір видати у 1936 р. і пустити між читачів по мінімальній ціні окремими збірками.

Українська національна територія.

(З приводу нариса доц. д-ра Володимира Кубійовича: „ТЕРИТОРІЯ Й ЛЮДНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ“ (Львів 1935, накладом фонду „Учітєся, брати мої“, ф. м. 8“, стор 84+(4)+2 мапи + 2 табл.) та вистави демографічно-господарських карт і діаграм у Музеї Наук Т-ва ім. Шевченка у Львові в днях 1.—22. грудня 1935 п. н. „Український народ — його життя і праця“).

Хоч які несприятливі умовини для плекання й розвитку української національної науки серед нашої злиденної будешчини, все таки завдяки самопосвяті деяких наукових робітників досліди з обсягу українознавства поступають вперед. А серед інших з великим признанням слід відмітити працю доцента краківського університету д-ра Володимира Кубійовича, дуже пильного дослідника демографії України. Саме в грудні 1935 р. мали ми нагоду побачити частину вислідів його студій у виді науково-популярного нарису про територію й людність українських земель та влаштованої в музеї НТШ вистави демографічно-господарських карт і діаграм здебільша його роботи, в меншій мірі роботи інших наукових працівників, але до цієї вистави дійшло тільки завдяки ініціативі д-ра Кубійовича.

Про виставу читачі „Діла“ мали вже нагоду своєчасно довідатися („Діло“ чч. 320, 322 і 324 за 1935 р.). Згадуємо про неї тут тільки тому, що вона є ілюстраційним додатком до згаданої книжки Кубійовича. Обговорюючи її, сягатимемо власне до вислідів йогож таки дослідів, зілюстрованих на картах.

В незвичайно цікавій для кожного українця книжечці обговорює д-р Кубійович на вступі труднощі при обчислюванні населення українських земель, що входять у склад 4-х держав, з яких кожна переводила в себе перепиш людности в іншому часі й на відмінних основах; і саме львина праця автора лежить у тому, що він при такій ріжноманітності статистичних матеріалів представив нам національний стан українських земель до початку 1933 р. Перед обговоренням теперішніх границь української етнографічної території автор подає також стан української території впродовж століть; а далі обговорює автор: величину української етнографічної території, розміщення населення, його густоту та відсоток міської людности, рух населення; відтак пише зокрема про поодинокі українські землі в різних державах, про чужі народи, поселені поміж українською масою та про українців поза межами суцільної української етнографічної території; врешті подає число українців на світі та заняття й письменність населення українських земель. В додатку до тексту долучує автор мапу України (УСРР) й сумежних із нею країв, етнографічну карту України й сумежних країв та дві таблиці із зіставленням теперішнього адміністративного територіального поділу й населення українських етнографічних земель та зокрема зіставлення поділу цього населення по національностям.

Ось так виглядає коротенько зміст цієї книжки. Ширше його в нашій статевці не обговорюватимемо, обмежимося тут тільки до деяких меж української національної території.

Д-р Кубійович утотожнює українську національну територію з етнографічною і тому наші прастарі землі, Холмщину і Підляшя, зачисляє до мішаної української території, а про прастір між Сяном і Вислоком, де залишилися останки української автохтонної людности, пише тільки те, що „на захід від українсько-польської границної лінії мало українських островів“. На мою думку, при означуванні національної території

слід брати під увагу також історичні моменти; бо напр. не слід ставити на одній площині автохтонної української людности Лежвйська, Тарнавки, Дубна, Білої під Ряшевем та інших українських осель за Сяном з українською колонією в якомусь там Александрові Кулявському. Те, що окраїни нашої національної території сколонізували чужинці, як також винародовлення значної більшости тамошнього автохтонного населення не виключає зовсім потреби досліджувати і окраїни купити з матірним плем. Адже чехи ніколи не вирікалися своїх прав до знімчених окраїн своєї батьківщини, хоч у відновленій своїй державі дали своїм німецьким співгромадянам рівноправність.

При визначенні українсько-білоруської границі д-р Кубійович тримається дослідів мовознавців; на Підляшші ця границя проходить здовж Нарви, на Поліссі попри Пружани, Картуську Березу, Вігонівське Озеро, Люсин, Турів і далі на схід здовж Припяти до Дніпра, а відтак Дніпром угору до Лоева. Але ледви чи можна прийняти цю українсько-білоруську границю за стійну. Сама справа українсько-білоруського розмежування дуже складна з того огляду, що оба ці народи кілька століть творили спільну історію. А втім ціле Полісся, чи то в добі існування турівського князівства, чи в часах Гетьманщини, тяготіло туди, куди вказував біг Припяти, себто до Києва, до України.

Микола Андрусак.

(Докінчення буде.)

ГАРНИЙ І ДЕШЕВИЙ
ДАРУНОК НА ЯЛИНКУ

це —

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

Ірини Вільде.

Ціна зол. 1.50

Висилає Адміністрація „Діла“. Порто 30 сот.

ВІЗНИ ВИХОДЯТЬ НА ВОЛЮ.

ВАРШАВА, 2. 1. ПАТ. На осн.мі амнестії звільнять із в'язниць у цілій Польщі 3 і 4-го січня около 20-000 осіб.

ВИБОРИ У ГРЕЦІ.

АТЕНИ, 2. 1. ПАТ. Прем'єр Деметріос повідомив журналістів, що вибори до законодавчих палат будуть 26. січня.

ЦІСАР ЗАКЛИКАЄ ДО ЗБРОЇ.

ГАРАР, 2. 1. ПАТ. Сьогодні на рляку при звуках бубнів відчитали мобілізаційний розпорядок цісара, що вимагає у ряди всіх мужиків з усієї провінції, здібних до зброї. Вони мають зголоситися з кінцем місяця в Джиджига. Дезертирів і тих, що не зголосяться, будуть строго карати, майно skonфіскують. Населення обов'язане помагати вишукувати тих, що скриваються перед військовою службою. Ця акція владує, що генерал Насіб, нач. вожд пидежної армії підняв об'єднання.

3 Міжорганізаційного Конгресового Комітету в Чехословаччині.

До Міжорганізаційного Комітету в ЧСР приступили до цього часу 22 організації. В половині січня Комітет скликає збори представників

них організацій для вирішення деяких важливих справ. До того часу вийде 1. число „Конгресових Вістей“.

3 життя Православної Церкви.

ДИПЛОМАТИ У МИТРОПОЛИТА ДЕНИСА.

„Слово“, орган варшавської митрополії подає, що в день 25 грудня 1935 р. в день Різдва Христового на богослужінні в катедральній церкві у Варшаві були присутні дипломати православних держав: Румунії, Югославії, Греції та Болгарії. По богослужінні ці дипломати склали святочні побажання митрополитові Денисові. Митрополит запросив потім гостей на святкову чаю.

ЦІКАВІ ЕПАРХІАЛЬНІ ЗБОРИ У ГРОДНІ.

У кінці грудня 1935 р. відбулися збори православного духовенства з участю світських у Польській та Гродненській Епархії. Цікаво, що на епархіяльних зборах у Гродні правлячий єпископ Антоній промовляв до учасників зборів по-польськи. Це очевидно, вважало потрібним підкреснути Польське Радіо у своєму деннику.

З польської преси.

Юзефський, Певний — Косцюлковський, Мудрий.

Під таким наголовком помістив у „Часі“ (з 1. січня п. р.) статтю Г. Лубенський, що в дуже яскравий спосіб змальовує волинську політику Юзефського—Певного. Ця політична автор протиставляє спробу нормалізації польсько-українських взаємин, що П ведуть п. Косцюлковський і Мудрий. У чому ж він бачить різницю між одною і другою політикою?

„У львівському порозумінні — пише він — маємо до діла зі союзниками, а на Волині — тільки з клієнтами. Союзником у кожному політичному порозумінні („дукалі“) може бути лише той, що репрезентує якісь впливи і якусь силу в рідній громадянстві. Союзниками в історії були гетьман Виговський, отаман Петлюра, тепер — Мудрий. А клієнтами були ті бунчужні отамани, що їх польські магнати утримували на своїх дворах і вживали для всякого роду есенно-грабіжницьких походів. Клієнтом є і група Певного. Адже в публічній польській опінії ніхто Певного і його товаришів не вважає за репрезентантів українського громадянства Волині. Оскільки одна частина польського громадянства вирзено про це говорить, то друга цей факт промовчує. Шляком непотрібно, бо через це твориться фікція польсько-української ідентичності на Волині. На одному тільки відтінку зазначився вплив групи Певного, і то завдяки очевидно урядовій підтримці. Це — в церкві. Але що він приніс? Дезорганізацію релігійного життя, пониження авторитету православного духовенства і то такими брутальними

методами, як напр. демонстрацією у Почаївській Лаврі. Засадничою умовиною успішності акції Певного було б передовсім те, щоб він здох був на бійшій ініціативу і політичну самостійність. Прикметник „альоний“ не покривається з прикметником „слухняний“. Нині треба за чужі помилки платити власним авторитетом.

Не може бути зв'язки між галицькими послами і волинськими в одну парламентарну презентацію, бо трудно сісти за спільний стіл з тими, чії руки порожні. Між живими нема місця для маріонеток. Зв'язка з групою Певного було б найкращим засобом до зміцнення соколяського кордону: ніщо так не підірвало авторитету українських політичних кіл Галичини на Волині, як саме порозуміння з Певним. (Чи чуєте, п. д-р Назарук? — Ред.). Проблема соколяського кордону можна розв'язати однако в інтересі держави й українців тільки тоді, коли угодовещий рух у Галичині стане таким поважним, що не буде страшно його експанзія на Волинь (sic!) — Прим. Ред.).

У кожному разі тільки компроміс між сторонами, що мають дійсну силу, може привести до спілкування: компроміс з фікцією розв'ється без сади.

Кожний лещетар кабіна,
Як не має чобіт.

Ч И К А
Львів, Костюшка 6.

Іміграція жидів до Палестини.

БРУСАЛИМ, 2. 1. ПАТ. Оголосили тут закон, що передбачує строгі карі для недоброгосподарів,

імігрантів. У 1935 р. загальне число імігрантів жидів іудейшло 59.000 осіб.

Міські Театри у Львові, п'ятниця 3. січня 1935.

Нині у ВЕЛИКИМ ТЕАТРІ в год. 8-мій:

з Ів. Кульчинською. „Пригода в Гранд Готелю“ оперетка П. Абрагама.
Величава вистава.

Численні висадки.

Сблiгації державної позички додаються!

Між уоїми заходами, щоб Рідна Школа своїм розвитком щораз основніше й повніше сповнювала своє завдання, наперед мусять отримати заходи, щоб дати їй установі тверду фінансову підставу. В теперішніх умовинах грошей недостаті не тільки адержують працельну працю; вони можуть захитати існування інституції: коли вони не буде всім виповнювати своїх зобов'язань. Тому то попри звичайні датки (яких все ще за немо) треба час до часу помагати ще чимсь. І от на початку, проголошений свого часу у пресі, надсилають Рідній Школі деякі громадяни свої облігації державних позачок враз із купонами. Свого часу ми вже були проголошені список 10 громадян, що в той час надіслали 23 облігації по 50 зол. кожна. Сьогодні подаємо дальший список.

По 2 облігації: Феденіч Юліан, учитель Червоної Олімпії Левинська з Кодрна, д-р Роман Цегельський з Львова, Іжницький Омежані з Струтині Нижнього, Назар Йосиф з Свиніні, Кутинський Олександр з Луків, Чекелюк Кирило з Болехова. По одній облігації: Володимир Помірко, ветер. лікар з Журоміна, д-р Ваген Дурле-

ло, лікар зі Львова, Володимир Шостак, емер. скарб ур. з Немешана, Михайло Добрянський з Борислава, д-р Кушнік Василь з Лопатина, Туркевич Лев і Григорій Антін (оба) з Модрина ад Седльце, о. Цегельський Теодор зі Струсова, Галаньова Вікторія з Корбаниці, Панасківна Марія зі Львова, Крушельницька Анна зі Струсова, Стасюк Улас з Дубна, Струк Іван з Книжополя, Чуприн П'яфутія з Рокитна, Корольова Криса з Новиці, Екшницький Юліан з Покровського, Таралани Іван з Немешана, Дарія Брикович-Горнякович з Седльце, Фуртаківна Михайла з Балтова, Радчук Володимир з Шерів, Сибинська Стефанія з Борислава. — Дотепер усіх облігацій 71 на суму 2.950 золотих.

Детям з добродіями надсилають ще й теплі слова розради й заохоти; бажають „принизити тим чином причинитися чимсь у дорогій справі“ (з листу заточення).

Було б побажанням, щоб ця акція не втрачалася. Власники облігацій нехай швидко рідшаються, а рідшаючись, нехай пересилають їх Рідній Школі. Списки добродіям будемо проголошувати.

Головна Управа Рідної Школи.

Увага!

Знаку Аспірин „Баяра“ тепер виробляють у краю. Як знак доброти і тотожності виділі на опакуванні і таблетики баєрівський хрест.

АСПИРИНА

Можна дістати у всіх аптеках.
Ціна за 6 табл. тепер уже тільки
зол. 0.90, за 20 табл. зол. 2.25.

Мистецьке життя.

ПАПА ПРО МОДЕРНЕ МИСТЕЦТВО.

У Феррарі в Італії відбувся „тиждень церковного мистецтва“. Папа прийняв представників центральної папської комісії для справ церковного мистецтва прелата чех. Чікесту та інших діячів мистецтва. Після наради, у зв'язку зі згаданим тижнем папа вислав архієпископові Феррариста, у якому зазначує, що св. Отець числиться з сучасними мистецтвими напрямками, однак домагається, щоб мистці не порушували засадничих принципів християнського культу.

Ваші знайомі і приятелі

будуть шукати від Вас

святкових побажань на

сторінках „Діла“.

Побажання до 15

січня коштують 2 зол. Кожен

дальше слово по 20 сот.

РЕСТАВРАЦІЯ НАЙЦІННІШИХ МИСТЕЦЬКИХ ПАМ'ЯТОК НА УКРАЇНІ.

Фрески київського Софійського собору це найцінніші мистецькі пам'ятки не лиш на Україні, а на цілому сході Європи. Повстали вони в XI столітті за князя Ярослава. Тепер переводять там дальше відчищення стін і відкривають нові фрески, замальовані за царя Миколи I. Ця справа доручена відомому реставраторові, арх. Юхимові, що із різними спеціалістами приступив до очищення зверхніх мальовиць. Фрески ці будуть доповненими чудових мозаїк, відомих у цілому культурному світі.

„УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО“ — ВЕЛИКА ВИСТАВА У МОСКВІ.

Українські мистецькі кола у Східній Україні улаштувають велику мистецьку виставу у Москві. На ній зложаться кращі твори з уоїх попередніх українських вистав, а також і праці, спеціально виготовлені, а саме: мистець Шовкуненко дає серію творів під назвою „Новий Київ“. Трохименко — образ „Шевченко й Енгельгардт“. На цій виставі будуть виставлені картини до фресок харківського театру Войцуха, Седлира, Падальки і Пашенкової. На виставі будуть основно представлені малювання, різьба, графіка й ужиткове мистецтво.

УКРАЇНСЬКІ ПЛЯКАТИ.

Відомо, яку роль відіграють плякати, щоб надати відповідний характер містам, вулицям, публічним установам і т. д. Видавництво „Мистецтво“ на Сов. Україні випустило у великих накладках цілу низку плякатів на суспільні теми мистців Сливченка, Горілого, Савина, Бульдіна, Ендиківського і ін. Плякати друковані найкращою друкарською технікою.

МОЛОДІ МИСТЦІ.

Свого часу повідомляла преса, що у Києві на весні цього року улаштували велику розмірану виставу дитячих праць в образотворчій мистецтві. Вистава виявила багато молодих талантів — як Чечика, Причепу, Качука, Дядюшенка, Олійника, Враславського й інших. Тому для цих дітей зорганізували спеціальну мистецьку десятилітню школу.

Присилайте передплату!

Ялинка для найбідніших.

Львівська Філія Тов. Опіки над Молодю, що під проводом свого голови, д-ра П. Цимбалістого веде жаку діяльності та охоплює своєю опікою щораз більше тих дітей та молоді, які проваляють для нас у Львові, а також у с. м. в селі „Бесіди“ при вул. Рутенського свою щорічну ялинку для найбідніших дітей.

Всю технічну сторону свята, що було зворушливе на початку до кінця, перебрала секція згаданого Тов. Паралельно Матерей, яку веде, викладаючи в неї безліч своїх праць, п. Раковська, маючи відданий собі та дітям гарт пам'яті, без яких ця секція не могла б проводити своєї діяльності.

На Ялинку прибуло яких 150 дітей, від немовлят до школярів, з батьками. Все це були найбідніші українці Львова і пашня ялинка, що стояла серед салі, була

мабути однією ялинкою, яку і ці діти і батьки бачили цього року. Діти дістали від панів гарніє кашко, а потім, коли зібрані біля ялинки, промовив до них о. Саговецький. Після цього мисолик, що прийшов на свято, роздав усім дітям дарунки: черевички, білія, свєтери, ланцюжки й ін., а діти проспівали кілька коляд. З черги літ розібрали ялинку, обдаровуючи дітей солодощами та цукерками, а д-р Цимбалістий відфотографував їх під ялинкою.

Розсміяні очі дітвори та батьків, багато радісного крику та шуму були п. Раковській та всім паням найкращою нагородою за їх жертвенний труд та за дарування дітям, що якби не вони, мабути не знали, що таке ялинка, а може і що таке — новорічка сорочечка чи теплі черевички.

(а.)

НОВИНКИ.

— Приймаю пацієнтів у моїм заведенні, вул. Сикстуська 17, від 9—1 і від 3—6.30. В неділі і свята за попереднім згодошенням. Урядовці і шкільна молодь користають зі знижок при пильовуванні і встановлюванні зубів. Насс. 1-4

— Футра від 140 зол. робить Карпак, Лукасінського 4. 10—?

— Найсмачніші і найдешевші вудження поручає Центросоюз. Крамниці: 1) Ринок 2, 2) Личаківська 50, 3) На Байках ріг Глибокої, 4) Жовківська 175. 10—?

— Якщо хочете допомогти „Рідній Школі“, то потрібну Вам заставу столову й всяку посудину зі скла і порцеляни купуйте лише у „Кераміці“, під управою О. Онисія, Галицька 5, в подвір'ю; якщо всі громадяне у Львові купували скло і порцеляну у фірмі „Кераміка“, то 600—1000 зол. місячно діставала б „Рідна Школа“.

— Кравецька робітня І. Клока, Кабоновича 3, виконує гарні мужеські гардероби по дешевих цінах. 1—10

— Членам Т-ва Письменників і Журналістів ім. Франка у Львові, місцевим і позамісцевим, звертаємо увагу, що вkladку за 1935 р. по 0.50 зол. місячно і вписове в сумі 10 зол. — ті, що досі не вклатили — треба заплатити найдаліше до кінця січня ц. р. Вкладки і вписове вислати на руки: Мих. Островерха, Львів, Ринок 10 („Діло“). — Рада Т-ва.

— На карти „Рідної Школи“, що звільняють від алкогольних Напоїв з нагоди Різдва Христового зложили отсі Вп. Громадяни (в золотих): твоту 20 зол. дир. Іван Тиктор; по 5: д-р Буратинський Тит, Скрегота Іван, сен. Лупиний Остап, д-р Мирон Коновалєв, дир. Іван Филипович, проф. д-р Іван Раковський; по 3: дир. Поголюк Петро, д-р Григорій Стецюк; по 2: дир. Микола Заячківський, мец. Михайло Корчинський, Методій Гебус, Іван Бучківський, Йосиф Бучківський, інж. Олекса Дяків, Е. Я., М. С. — Хто черговий?

— В пам'ять М. Менцінського. В Бориславі 29. грудня відправив о. кан. Ліщинський панахиду за душу б. п. Модеста Менцінського, якого бориславці по 7 літ (в червні 1928 р.) ентузіастично опієскували підчас концерту в великій салі „Народного Банку“. На панахиді було численно зібране громадянство і місцева інтелігенція. Співали члени „Бориславського Бояна“.

— У львівського воеводи Беліни Пражмовського явилися в дні Нового Року представники всіх державних і самоврядних урядів і установ, культурно-наукових, фінансових, господарських, суспільних, політичних і т. п. організацій, щоби зложити новорічні побажання для президента Річнесполитої та уряду. Від митрополита Шептицького зложили побажання о. крилошани Ол. Ковальський і д-р Лаба; від Укр. Парла. Репрезентації, УНДО та українських культурно-освітніх і господарських центральних установ а-цемарш. В. Мудрий і пос. В. Целевич, від Рідної Школи дир. М. Заячківський. Були теж представники москвофілів.

— Спекулюють на українській небезпеч. Відомий „люстрований Курер Подзєнні“, якийши від якогось часу поляків зростом української силі, пустив чергову вістку про те, що, мовляв, митрополит Шептицький хоче купити добра Борки Домініканські під Львовом. І хоча сам „Курер“ стверджує, що ця вістка показала ся неправдивою, все таки він вказує на „українську небезпечу“. Річ ясна, що українське страшило має йшну ціль: при допомозі патріотичного алярму підбуди ціну дьор, які хотять прдлати Домінікан. Таке було недавно з паштою Потоцького у Львові.

— Український мандрівник у Реданії „Діла“. П. Михайло Паньків, полем з Болексма. пов.

Прогобич, після розпаду Австрії опинився в Чехословаччині. Там прийшла йому думка розпочати подорожі по світі, щоб колись написати свої широкі спомини. Досі переїхав кшн земляк Австрію, Німеччину, Швейцарію, Італію, Францію, Бельгію, Голландію, Люксембург, Іспанію, Корсику, Португалію, Мадеру і найменшу республіку світу Андору. Після того виїхав до Злучених Держав, звідти дістався до Китаю, Японії, потім до СРСР і так опинився в Бєсарабії, звідки перейшов до Румунії. З Румунії прибув отсе до Сх. Галичини, де перебув 9 місяців у в'язниці, поки не вислизав його невипитість. Тепер п. Паньків хоче виїхати до Абіссинії, а потім до Персії, Афганістану, Єгипту і Палєстини. По дорозі збирає п. Паньків підписи найвишнєшнєх політиків, дипломатів, письменників, мистців та різних установ ураз із їх печатками. Досі зібрав 117 000 підписів. Одну книгу з такими підписами залишив наш мандрівник за границею у сейфі. В найближчому часі задумує п. Паньків надати книжку „Людина, що не знає перешкод“.

— Варшава прогуляла за ніч мільон зол. Сильвестрова ніч минула у Львові дуже спокійно. Редукції платень і побільшені податкові обтяження так заставили людей до ощадностей в домо-вих бюджетах, що мала була охота зустрічати новий рік у прилюдних льокалях і відпочити гумор алькоголем. Зате у Варшаві кипіла заба-на як за найкращих часів. Кількадесят тисяч людей заповнило нічні спектаклі по кінах, ка-варьях, люксових ресторанах і різних кий-пах. Найдорожчі льокалі забезпечилися перед надмірним напливом сильвестрових гостей спеціальними асупними оплатами або домагами спеціальних задатків, т. зв. консумційних бонів. Ті бони коштували 5—20 зол. від особи, а в найелегантнішому готелевому ресторані аж 50 зол. Шампаня пішло тієї ночі величезна скількість. Обороти в деяких дансінгових льокалях дохо-дили до кількадесят тисяч зол. Як стверджує місцева преса, у звязку зі сильвестровою забавою видано у Варшаві який мільон зол. Всі само ходи були в руху, возачи гостей від одного льо-калю до другого. Люди бавилися до білого дня, а навіть в полудне стрічались на вулицях під-кмелені товариства в балеших строях. Такого сильвестрового шалу не було у Варшаві вже довгі літа. А тимчасом мільони людей в краю жи-вуть у нужді і терплять голод.

— Не цілувати вчительок в руку. Міністерство освіти видало розпорядок, яким заборонило ді-тям цілувати вчительки в руку не тільки у шко-лі, але й у виховних заведеннях. Заборона по-диктована гігієнічними мотивами.

— Зїзд українського сохільства за кордоном. Дня 26 ц. м. відбудеться у Празі черговий IV. зїзд Союзу Українського Сохільства за кордо-ном. Після зїзду ввечерю буде товариська за-бава.

— VII. Звичайний Загальний Зїзд Союзу Укра-їнських Пластунів Емігрантів відбувся 15. м. м. у Празі при участі делегатів від пластових ча-стин і гостей з рядів молоді та старшого грома-дянства. Зїзд почався відпіванням пласт. гим-ну. Головою зїзду обирають команданта СУПЕ проф. Р. Лісовського, до почесної президії по-кликано присутнього голову праського Пласт-прияту д-ра П. Білика та старосту СУСЗК інж. П. Цісаря; секретарювали Р. Риндиківна і М. Антонович. Після виголошення устних та пи-семних привітів, що наспіли на зїзд м. ят. від ЦеСУС-у, Союзу Українського Сохільства за кордоном, Краєвої Пластової Старшини з Уж-городу, б. к-а СУПЕ інж. Е. Кульчицького та ін., М. Бажанський виголосив реферат з наго-ди двадцятьп'ятиліття існування зорганізова-ного Українського Пласту, підкресливши при-тому позитивну роллю Пласту у вихованні укра-їнської молоді, що найшла ідейний асилья сво-

Найкорисніша рекляма

буде

у святочному числі „Діла“

бо

святочне

число вийде

у великому обемі

і накладі, а зрєдагованє

якнайкраще буде нагєвно лек-

турою десятк тисяч

читачів. Оголо-

шеннє до св'я-

точного

чи ла

„Діла“

приймає

Адміністрація найдалі до 4. січня 1936., год. 12

(х бажань у пластовій ідеології. Опісля при-ступлено до ділових нарад, що трєвали до 18 год. У їх висліді вибрано нову Команду в тако-му складі: командантом СУПЕ одноголосно на-гово проф. Роберта Лісовського, заст. коман-данта та реф. діяльності й організації Р. Б. Фодчука, секретаркою І. Посацьку, протоко-лянткою М. Смолу, економ. реф. О. Голуби-ківну, реф. звязку д-ра О. Леонтович-Пачєсову, реф. преси і пропаганди П. Богацького. На за-кінчення зїзду відпівано український націо-нальний гимн. (У. Т.).

— Львівська хроніка. 30-літня кравчиня Анна Ситникевич постріляла тяжко поліцейста К. Іздебського в його мешканні при вул. Паше-вської, опісля вистрілом у серце відобрала собі життя. — При пл. Уній Берестейської перекуп-ка З. К. кинула до каналу свою клькатинєву дитину, не маючи засобів на виживлення своїх дітей.

— Засудили фальшивників грошей. У Львові відбувся судовий процес проти шайки фаль-шивників одностодотових монет. Організатора шайки Рахміля Шлягєра засуджено на 5 років, а Стефана Миська на 3 роки в'язниці. Інших у-вільнено.

— Вкрали громадську касу. У Колодїшні, пов. Скалат, невідомі злодії дісталися до громад-ської канцелярії та вкрали громадську касу, а-кій було кількадесят зєд.

— Офіцир застрівлює плутонового. Офіцир полку артилерії з Дубна, підпор. Г., перебува-ючи на святах у Рибнику, звернув у ресторані увагу плутоновому Хронікові, щоби наложив пояс. Одначе плутоновий не відповів на цей за-зив, тільки звернувся до своєї жінки з пропо-зицією, щоби вийшла з ним з льокалю. Коли Хронік ішов до дверей, між офіцером і плуто-новим прийшло до конфлікту, причому офіцир витягнув револьвер і стріляв двічі, рєнячи плу-тонового. Хроніка перевезено до шпиталю, де він помер.

— Летунська катастрофа. Біля Александрії впав у море англійський літак, що летів із Ате-на до Єгипту. В часі катастрофи, якої причини до-сі не устійнено, втратило життя 12 осіб, з цьо-го 9 пасажирів. Тільки аїльота, що п'ять годин держався на поверхні води, врятував контр-торпедовєць „Бріант“. Пашот був такий ви-снєжений, що не міг дати ніяких вияснєнь.

— Старинні грецькі пісні. Археологічна комі-сія мілянського університету відкрила в селі Меді-Маді в єгипетській провінції Фаюм святи-ню божка Ермутіса, якого почитали у старин-ному Єгипті як бога врожаїв, та чотири грець-кі гимни, які написав тому 4 тисячі літ поет Іздорос. Гимни були закопані в підставах ю-люми і збереглися знаменито. Показується із них, що бога живив і врожаїв Ермутіса почита-ли нарівні з його матір'ю, Ізидою. Одна з тих пісєнь описує панування Амефгата III. як одно-го з наймогутніших володарів 12-ї династії в Єгипті (2.200—1.700 перед Хр.). Були це часи найбільшого розцвіту Єгипту, особливо його будівництвєв.

— Мільонова дефравдація. Ціріхський банк „Дєгвілер і С-ка“ припинив виплати. Поліція арештувала власника банку Дєгвілера і його сина, під закидом, що спрєневірили мільон франків, франків на шкоду своїх клієнтів.

— Музей „Бойківщина“ в Самборі має від 1. жовтня до 31 грудня 1935 р. 140 катальогових чисел приросту до ч. 3995 включно. В поодинок-них відділах прибуло предметів: археології 172, етнографія 257, ікони 3, різьби 6, церковне мистецтво 19, ризи церковні 26, монети 6, де-чатки 1, медалі 1, образи 2. Архів і бібліотека: книжки 45, рукописні книги церковні 1, старо-друку 10, документ XIX. в. 1 фєсп., світлинки

20, класи 1, афіші 6, часописи 435. Жертводавцями були: Багрія В., дир. Бачинський М., Білинський Я., о. Вань Л., Головей М., Городиський Осип, Городиський І., Зинич М., д-р Княжиский А., д-р Кобляк В., Кобляков М., Мр. Кушницький І., Кушницька О., дир. Леонард В., Літературний Кружок І. Гіми, в Самборі, о. Пасичинський Я., Петелюга М., Саварин М., о. Чикочив, Хомінова М., Шембель І., о. Юзьмак С., о. Ярослав І. Жертводавцем складає щирі подяку Управа Музею „Бойківщина“, Самбір, вул. Тиха 1.

3 кіна.

КІНО „АТЛІАНТИК“: „КОХАЮ ВОІ ЖІНКИ“.

Німощка комедія в Копурю. Як і в попередніх фільмах і всіх тих, де великий співак грає головну роль, сценарій складений так, щоб герой мав якнайбільше вигоди співати. Коли досі такі сценарії в Кепурю робили це досить механічно, цей останній хоче тло зробити більше різноманітним. Проведена тут зовсім дотепна історія про двійників, з яких один є світової слави співаком, другий окремим крамарчуком, що знаменито розуміється на огірках. Опера, огірки і кохання складаються на добру інтригу. Навіть думка дати концерт у зоологічному саді небезпальна, бо міни диких звірів під час концерту збавляють деяких м'ядачів. Тільки в кіні можна використати без труднощів сцену, де виступає водночас двох тих самих співаків, співаючи дует.

КІНО „МАРУСЕНЬКА“: „НАПАД НА КОНГО“.

Фільм, що нагадує славу коліс „Конго-ріло“ та два-три більші репортажі із глибини Африки. Проводить вона тенденція, якої англійські губернатори вміють своїм розумом тримати у руках дикі африканські племена, не допускаючи до воєн між ними. Героєм є тут мурин, що втік із в'язниці, де сидів за якусь дрібну провинку і піддається під команду англійського губернатора у багавлі стати коліс володарем. Як провідник найбільшого племені Охари збавує він собі загальне довіра своїми приметами людини та волі. Фільм показує нам багато цікавих картин із побуту африканських племен — їх обряди та ворожечу. Мурин у головній ролі — дуже добрий муринський актор з могутнім голосом.

ДИВОГЛЯДИ.

ПОХОРОНЕННЯ У 5 ЧАСТИНАХ СВІТУ.

Недавно помер в англійському місті Салдер-ляд обходився Гай Отоус, Залишив він заповіт, щоб після його смерті тіло його спалили і поклали в нього похоронили в 5-ох частинах світу. Цього думали над тим, чи можна вводити волю такого чудака. Виконавець заповіту рішив спростувати практично: післяв поштою поклали до Львову, Нью Йорку, Капштадту, Осією та Шангаю, де різні похоронні підприємці поховали невтомно м'ядрівана.

КУБКОВА ОТАБ КУБКОВИМ

Пам'ятають може наші читачі скандальну історію із чеською олімпійкою чемпіонкою Зденкою Кубковою, що збирала кілька літ диври на різних міжнародних змаганнях та одного дня ідемаксували її як мужчину. Цей Зденко Кубков уродився 1914. р. і мав папери, які доказували, що він жінка. Після скандалу, взяв собі адвоката, щоб той привернув йому судово права мужчини. Тепер чеська преса повідомляє, що Кубкова стала вже Кубковим.

У 1934. р. Кубкова побила 14 чехословацьких рекордів і встановила у Лондоні два світові рекорди. Як мужчина буде Кубков надалі займатись спортом. Преса твердить, що він зовсім чесно вірив у те, що був жінкою. Тим то досі ще незвідомо, чи його рекорди будуть уваженими.

† Посмертні згадки.

о. АДРІАН ДОБРЯНСЬКИЙ.

Дня 29. грудня 1935. р. в Товмачині біля Котомі, в домі свого свояка і пароху Товмачика о. Михайлова, помер о. **Адріан Добрянський**, дошкільний катехит бучацької держ. гімназії, у 68. році свого трудячого життя. — Покійний поцігув богословські науки в 6. год. греко-лат. семінарії у Відні в 1891. р., де був управителем сем. хору і дуктором питомців. По висвяченні душпастиривав як сотрудник на Вуковині, а в 1896. р. став катехитом держ. гімназії в Бучачі. На тому ставовинні виступив повні літа і виховував цілу громаду молодого покоління в любові Бога і ближнього, приротовуючи поручену собі Богом дітям до беззаперечної посвяти для добра українського народу, котрого вірним і добрим сином був до самого окопу.

Крім певного сповідування, обов'язків свідомості і катехити, був покійний зразком громадським і суспільним діячем. З Климом Роговським і пок. нотарем Костем Телишевським належав до основників і перших директорів кооперативи „Праця“ в Бучачі, яка сьогодні розвинулася в поважну господарсько-фінансову установу. При всіх початках українського життя в Бучачі і совіті стояв він все у перших рядах. Належав до основників місцевих установ, як: „Міщанське Брацтво“, „Українська Бесіда“ й інших; всюди як діяльний діяч, був душою всіх релігійних і світ. концертів, маніфестацій та вистав. Славився знаменитим, а притому зворушливим голосом і чистоту проповідника та зразком педагога. Віс у заступстві зверх рік обов'язки директора гімназії аж до польської влади, загальнолюблений і поважаний як учительським збором, так ангалом учнів, без різниці віри й народності. Своєю молоді горював до нього і любив його — не лиш як свого духовного провідника, але як найширшого дорадника, помічника, приятеля, батька, до котрого в кожній скруті і потребі прибігала не без успіху.

Передчасна смерть дочечки, востане лихоліття і довголітня журба й осиротілість за долю і життя свого єдиного сина, на більшовицькому заплані розхитали нерви і вищербили загальне здоров'я о. Добрянського. Відслуживши свої літа як катехит, не міг о. Адріан жити без священної служби Богові. Душевистиривав ще якийсь час у Лузі біля Делітани; одначе підготувався до домашнього відпочинку. Останні роки пережив у Товмачині. Осиротів дружину Ольгу а Яросевичів (сестру аналогої станіславського лікаря — теж покійного) а єдиного сина, інж. Ярослава. В. Я. П.

Дописи.

ПЕРЕМИШЛЯ.

Одно висновки. В „Ділі“ а дня 27. XII. м. р. появилося допис п. н. „Де є „Зорі“? У відповідь ш. дописувачем, а уваги на незгідність з правдою його змісту, стверджую: Неправдою є будьтоби перемисля фільм „Зорі“ „ах трохи літ“ не склукувала загальних зборів, натомість правдою є, що перші установчі заг. збори фільм відбулися 17. VI. 1934. р., отже фільм існує всього п'ятого року. Уступ а § 26 статуту „Зорі“ каже: „Адміністративним роком є календарний рік“. Щоб відповісти цій вимозі статуту, випало було відбутися заг. збори а з початком січня 1935. р. змоза за собою п'ятого року діяльності — до речі: літніх місяців, коли рух у всіх міських освітніх установах припиняється, або пролоніти перший діловий період до кінця 1935. р. і відбутися заг. збори в січні 1936. р. Виділа фільм ставу на цьому другому становищі і заг. збори фільм відложила на січень 1936. р. — І. Гонтарський, голова.

ЯНІВ.

Ювілейна академія в честь Митрополита Андрея, яку заштував київський деканат 12. грудня 1935. р. в Янові пройшла з повним моральним успіхом. На академію прибуло майже все духовенство з деканату і вірні з доколических сіл. Раю в парохіальній церкві в Янові відспівав Бор. о. Декан і парох Вишенки Великої о. Радзкевич Службу Богу, а о. А. Целевич з Лозини анголосні проповідь про діла й заслуги Ювілята для церкви й українського народу. В год. 11.30 почалась в с.м. „Сокола“ академія вступним словом о. дек. Радзкевича про заслуги Митрополита. Описав мужський хор відспівав пісню „Ми з поклоном ідемо“. Далі хор з Домжирів відспівав Борнівського „Дя воскресне Бог“, мішаний хор а Страда під управою свого пароху о. Вонковського відспівав Дехтирова „Блажен муж“, аніжалося попрзено може з затяжними композиціями для сільських хорів. Другу частину розпочав о. Кушечич парох Янова, рефератом про заслуги і діяльність Ювілята, який присутні вислухали з дуже великою увагою. По рефераті виступив знову мужський хор Вишенки під управою свого пароху і декана о. Радзкевича, котрий вже своїм появою зробив дуже велике враження. Члени цього хору одягнені в сільські одяги, саме в обрамлення воєнних класиручної роботи. Хор відспівав з успіхом „Таїнство страшно“ і „Нині отупаєш“, а публіка нагородила невтомлюючими оджосками. Описав з великим захопленням вислухала публіка поему Богдана Лепкого п. н. „В храм св. Юра“, яку віддекламував Теодор Лемех з Вишенки Великої. Дуже добре випала хореографічна моштва лутовничок з Янова „Боже великий, творче всесильний“, Католицьким гимном „О спомогай нас Діво Маріє“ закінчено величаве торжество.

СТРИПШИНІ.

Радне жіоче свято в Корні Рустикальній. Заспокував перед і.ома місяцями кружок „Союзу Українок“ у Стрипшину Рустик, удештував а 21. XII. м. р. концерт а нагода 50 ліття заснування пер.т. з жіночого товариства у Станіславові та різноманітну апаува пам'яті пер.т. піомірки українського жіночого руху. Наталія Корнівської. Річеву святощину поомову виглосили голова

кружка п. Оліва з Богданів Соколов, Хор мішаний і мужський під веденням п. Емільяна Сокоя, абсолютна учит. семінарії, аніжова бездоганно пісні укладу Котляка, „На горі василецька“, „Ой прайду а куделіцю“, „Куріпюча“, Волошина „Чого мені тяжко“ та „Куделіця“. Хор співав прекрасно. Пн. Марію Соколову та Палашку Карпюк нагороджено різними орденами за гарно виглосінені декламації. Велика зала Народного Дому була заповнена по береги, головно жіноцтвом старшим і молодим. Жінки Корчана мали дієсно пластану тишати, що їх „батьське свято“ випало нападничко адлятно.

ГОРОДЕЧНИНА.

Районова ювілейна академія в честь Митрополита у Добросіях. Дня 29. XII. відбулась а Добросіях а с.м. Українського Катох. Дому величава ювілейна академія в честь Митрополита кир Андрея. Була вона не тільки багаторим торжеством Добросіян, але й усіх доколических сіл. У програму входили хорів продукції хорів з Каміньоброду і Добросіян. Ювілейний реферат виглосив місцевий завідатель о. Миколо Думанський. Празіною прирасою академії були: збірка декламацій „Св. Андрей на київських горах“, а також ювілейна поема о. Миколи Думанського „Тобі, наш Архиперіє“, що й прегарно віддекламувала Анна Дмитрик. Відрегентування а українським переселенцям Давидових, що його виконав Степан Думанський та відспівання апаува котого й національного гимну закінчило це радісне свято.

КОПІЧИНЦІ.

Театр ім. Тобілевича виставив у Копичинцях у дні 16.—19. грудня м. р. „Діла а Масловою“, „Бешкет у реку“, „Отаман Писня“ і „Горі говорять“. Своєю грою веднав собі театр асоу київському публіку. Зокрема за виставлення українських пєс належить театрові від громадистів шира подяка. Ті пєси наповнили наші серця великим задоволенням і почуттям гордості, бо оглядаючи свою річну оперетку, про яку навіть чужонаціональні публіка висказувалися з повним признанням, інші українські пєси вдали а серця багаторого духа і надію на краще майбутнє. Головно пєса „Отаман Писня“ завоювала всім, як завоювала герой пєси, сам отаман Писня, молоденьким студентом Шурою. Таких пєс, виставлених в такім добрім театрі, як театр ім. Тобілевича, треба більшій суспільності і про не повинні тамати автори сценічних творів та режисери театрів. Суспільність розуміється добре на вартості театру і його репертуару, доміжси чого повна зала гостей а міста й сіл, змінивши привідило навіть по кількадесять осіб. Додатною стороною театру є також точність у приїзді до Копичинців та в кожній виставі. Словом: театр лише дуже мало вражів а і може бути повний свого успіху при майбутнім приїзді до Копичинців.

Рідна Школа аніштувала в Копичинцях а останнім часі кілька імпрез, як: Свято книжки, Свято опадності, Гостину св. Миколая та перелювоточний примарок. На всіх імпрезах аніштувала дітвору 7-класової шкільної школи Р. Ш. Треба признати, що багато труду аложили арамжери в підготовку тих свят, одначе не треба їм забувати, що імпрези робить тоді гарні враження, коли вона не дуже довга і добайлаво підготована. На жалі, агадані імпрези не мали цих двох прикмет. — Гарною поміною а введена в цім році продажі світосвєтних свічок. Свічки, убрні в паперові опавки з написом: „Вєселіх Свєт — Рідна Школа“, повинні знайти на Свєтій Вєчєр на столі в кожній українській хаті. В цей спосіб кожний причиниться до збагачення фонду Р. Ш.

Т-во „Бєзда“ по двохлітнім відпочинку відновило свою діяльність і цей десбб, що а оціч а кімнат Нар. Ліку уадило свою діянуу для члєнєв, котрих — як на місто Копичинці — але а мал. На отдрах аєжата всі наші подєнники, деякі тинієвники та прибули і журни, колиб тільки українська інтелієнція хотіла зрозуміти, що гєсло „Єдиниймєсє!“ не призначєно тільки для сєлє.

Спортовє Т-во „Стріла“, яке гуртує головно молодь обох полєв, провадєє бідше зрозуміня для товариських сходин. У своїй домівці кожного дєя сходяться члєли для милого перєведєння змєзових вєчєрєв. Виділа повинє використати ці сходили для рефератєв (що зрєшт томо обієжати робити), бо сама гра в „бєлєвчєтє“ чи у мідбєвчєтє не вистарчєє для нашої молоді.

Фільм Т-ва „Прєсєйта“ не позбавє а цім році за апаітування „Свєтє книжки“ і „Свєтє Прєсєйтє“. А не чєйше найкращє нагода до поширєння книжки та гєсло: „Міліон члєнєв Прєсєйтє“. В грудні перєводитє Виділа загальні збори читачєв, щоб у січні прийти зі свєтєм перєд заг. збори фільм, як це введєно а життя а минулим році.

Т-во „Копичинєцький Бєжє“, що з початку гарно розвивалося, а останнім часі не провадєє проб хору, які відбувалися трічі а тинієв. Ця недієвність хору а великою шкодою для Т-ва і хорєстів, бо тільки чєрєз бєлєперєрний впрєвє творяться гарні діла. З новим роком повинє зрєстати зворот до попередньої діяльності, щоб використати ще кілька змєзових мєсєцєв.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати пошто-
вими марками.

Театри.

Театр „Заграва“ під проводом Б. Блявницького.
Жураїно.
1. „Добре виступив фрак“.
2. „Он Мороз Морозенку“.
3. „Мушкетер і мушкетер“.
7. „Он не ходи ірину“ (нова постановка).
8. „Земля Стефанівна“.
9. „Батурин“.

Великий Мисський Театр.
П'ятниця, 3. січня, веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд-Готелю“ з І. Кульчицькою.
Субота, 4. січня, веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд-Готелю“ з І. Кульчицькою.

Театр Річкордовостей.
Невільний.

Кіно.

АДРІА: „Останній отаман Анненків“.
АПОЛЬО: „Додик на фронті“ з Димитрієм.
АТЛАНТИК: „Кохаві всі жінки“ з І. Кепурою.
ВАНДА: „Забавка“, „Пані та шофер“.
ГРАЖИНА: „І під мушкетерів“.
КАСІНО: „Анна Кареніна“ з Гретою Гарбо.
КОШКЕН: „Молоді орли“ та ревія.
КОПЕРНИК: „Весела розвідка“ та Боксерський матч Макса Бера з Дж. Лойсом.
МАРУСЕНЬКА: „Напад на Конго“.
МІРАЖ: „Вальс у Савойї“, ревія „Як бавляться у Львові“.
МУЗА: „Ти ввесь мій світ“.
ПАКС: „Королева Христинна“ з Гретою Гарбо.
ПАЛІС: „Любовні канцери“.
ПАН: Секція і додатки.
РАЙ: „Веселі юнаки Мікі Маєс“.
СОНІЕ: „Жовтий князь“, ревія „Слава тини на рати“.
СНІГ: „Веселі юнаки Мікі Маєс“.
СТИЛЕНЕ: „Під гарячим небом Аргентини“ і ревія.
ТЕНЧА: „Весела вдова“ та Хор і балетисти.
ТОН: „Ти ввесь мій світ“.
УТІХА: „Церка графині“ та ревія.
ХІМІРА: „Наше сонечко“ (Шері Темплі).

Закордонне радіо.

П'ятниця, 3. січня 1936.

Відень (306,8) 12.00, 13.10 Легкий концерт, 17.30 Творчі Релінга, 19.30 Старої нар. пісні, 20.30 Концерт симф. орк., 22.10 Найбургові медьоді — музика, 23.10 Братислава (198,8) 17.00 Флет, 19.00 Концерт, 20.10 Оп. арії, Брно (323,4) 20.10 Моравський нар. пісні, Кошиці (259,1) 17.00 Дітоті пісні, 17.40 Мал. акад. — у муз. частині: Спін. реліста Останіч-Науменкової, Мор Острава (269,3) 17.00 Нар. пісні, Прага (470,2) 16.10 Салон. музика, 17.30 Квартет е-дур Бакаді, 19.15 Форт. реліста, Париж (1648) 17.00 Чеська камер. музика, 18.30, 19.30 Концерт, 21.45 „Ля Берне“ оп. Месажеєра Благород (437,3) 11.00 Концерт, 18.00 Таня музика, 20.00 Флет, 20.50 Нар. пісні, Берлін (306,7) 14.15 Про коханця співає скрипка, 16.30 Двофорт. твори, 19.00 Легка музика, Кенігсштерганзен (1571) 18.00 Солоїсти (форт. альтика), 21.00 Військ. марші, Кельн (450,9) 10.10 Концерт солістів, 20.15 Фридрих Вальдєм фон Штойбер“ оп. в. І. дн Буаєріана, Лейпциг (382,5) 13.15 Нар. пісні і танки, 16.00 Брамсона соната на аляріст і форт., 17.00 Концерт. Мінхен (405,4) 16.10 Соната е-дур Шуберта, 21.30 Кабаре, Будапешт (349,5) 12.05, 13.30 Циг. і легка музика, 17.00 Із форт. програми, 19.30 Цигани, 21.30 Концерт оп. орк., Мільно (221,1) 11.30 Легка музика, 20.30 Симф. концерт, Рим (420,8) 13.10 Легка музика, 17.00 Солоїсти (скр., форт.), 22.15 Танк. музика.

Субота, 4. січня 1936.

Відень (306,8) 15.15 Концерт інструментів, 17.30 Військ. нар. пісень, 19.10 „Кинжол дозир“ оп. Лео Фала, 22.10 Пісні в арії відсп. II. Вербер баритон, Прага (470,2) 11.05 Салон. музика, 15.00 Концерт, 15.55 Опереткові медьоді, 19.15 Народні нар. пісень, 20.05 Добри, давні часи — вес. радіомонтаж, Париж (1648) 16.00 Акад. для дітей, 17.00 Легка музика, 21.45 „Драгони в Відарсу“ ком. опера Меларє, Білгород (437,3) 16.20 Нар. пісні, 18.30 Концерт, 19.50 Сербський вечір — нар. пісні, танки, медьоді, Берлін (306,7) 14.15 Фільм. і оп. медьоді, 16.00 Веселе пополуноч, 18.15 „Над сніж. гарни Дунем“ муз. акад. на осн. Штравсі, Кенігсштерганзен (1571) 12.00 Концерт, 14.00 Музика, 18.00 Нар. пісні і танки, Кельн (450,9) 11.30 Легка музика, 19.00 Іріо ф-моль. Дюжана, Лейпциг (382,5) 16.16, 20.10, 22.30 Весела програма, Мінхен (405,4) 15.15 Пісні Р. Штравсі, 18.20 Давня музика, 19.05 Камер. музика, 20.10 Дотепне слово та вес. музики, Будапешт (349,5) 12.05 Форт. реліста, 13.00 Військ. орк., 18.05 Саксофон, 18.55 Циг. музика, Мільно (221,1) 11.30 Легка музика, 13.20 Розр. концерт, 17.15 Танк. музика, 20.30 Концерт хору, 21.30 Неаполітські пісні, Рим (420,8) 17.15 Квартет інструментів, 20.30 „Із матримоніо секретно“ (Танк. подружжя) оп. Чімаросі.

Львівське радіо.

П'ятниця, 3. січня 1936

6.30 Ранішня аудіція, 7.55 Трохи інформації, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Подзвук денний, 12.15 Концерт камер. орк., 13.00 Річні козди з гр. па., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. па., 13.45 Експорт, 13.50 Біржа, 15.00 Йосиф Шмід із гр. па., 16.00 Гутірка для хорів, 16.15 Концерт орк., 16.45 Дні дітей: У клубі музичників, 17.00 Народні польської преси, 17.15 Хвалена поезія, 17.20 Співа у супр. форт., 17.30 Спорт. поради, 18.00 Спінк. квітети, 18.30 Програма сиринь, 18.45 Співа реліста Гейхана (барит.) і супр. форт., 19.00 Літер. анекдоти, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вісти, 19.45 Сигнальний комунікат, 19.50 Бюро студії розконала зі саушачами, 20.00 Симф. концерт; у перерві ок. 20.50 Веч. денний, Із сучасної пісноті, 22.30 Танк. музика.

Субота, 4. січня 1936.

6.30 Ранішня аудіція, 7.55 Трохи інформації, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Подзвук денний, 12.15 Концерт орк., 13.00 Концерт гармоністів, 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Концерт банди, 13.40 У відні — з гр. па., 15.00 Гумореска: Груба гра, 15.15 Польська морська торгівля, 15.20 Біржа, 15.30 Секстет, 16.00 Легка фр. музики, 16.15 Пісні в вик. Од. Белякова і супр. форт., 16.30 Технічна скрипка, 16.45 Вся Польща співає, 17.50 Місто Ілиця, 18.00 Театр Уївн: акад. для дітей: Акад. до світа, 18.30 Огляд видань, 18.40 Співа реліста, 18.45 Легка музика з гр. па., 19.00 Освітня мобілізація на під. землі, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вісти, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Веч. колад, 20.45 Веч. денний, 20.55 Із сучасної пісноті, 21.00 Юморична акад., 21.30 Весела Сирена, 22.00 Легка муз. орк., 23.05 Прогулянка по Європі — ретрансмісія із закорд. станції.

Подяка.

Зворушливі численніми доказами опічуття, розради і потіхи, які струнули над від знайомих і цілого Грошівського з приводу несподіваної смерті Наполеона Найдорожнього Голови Родни б. п. Льва Дольницького, емеритованого професора укр. державної гімназії в Коломиї.

Почуваючись до морального обов'язку зложити цю дорожню сердечну і горючу подяку Вишгородським Отцям, а саме Впр. о. прелатові А. Русиню, о. сов. М. Гриньовському, о. катехитам І. Станішському, М. Калустинському, о. парохам о. сов. К. Балицькому, Губатому, С. Михайловському і о. сотрудинкам Вонсуюн і М. Кисілей за участь у похоронах.

О. прелатові Русиню, дир. І. Пашкевичеві, проф. Б. Левинському, проф. Д. Ніколичеві і мецен. др. О. Станішському за виголошення зворушливих і глибоко обдуманих нагробних промов, хорам „Коломийський Бом“, церковному і оркестру Тов. „Соніа“ в Коломиї за закінчення похоронного обряду, всім коломиїським Українським Установам, всім Знайомим і всім Громадянству міста Коломиї і околиці без різниці народності і віроісповідання за масову участь у похоронах і численні прояви співчуття і симпатії до Особи б. п. Покаяника.

Раніжчасно дякуємо ширю Вп. Др. В. Гамітському, Др. М. Козакевичеві і Др. В. Білгороду за безкорисну і доброзичливу лікарську опіку в часі хвороби.

Марія — дружина, Марія і Марта — дочки, Др. Богдан і Др. Іларій Дольницькі — сини, Володимира — сина, Олександра і Ярема — внуки, проф. Теофіл і Іван Гадзіньські пасерби.

БІРЖА.

ГРОШ.

Дозир у Львові у приватних оборотах 5.29—5.31.

Нім. марка 125—135, фр. франки 34.90—35.10, шв. франки 171.70—172.20, фунти стерлінги 26.10—26.20, австр. шлінг 98.50—100, чеськ. кор. 19.50—20.50, рубли 26.50—28.00, італ. ліри 33.00—35.00.
Золото: Доляри 8.98—9.01, Рублі 4.70—4.85, Фр. франки 34.30—35.00, Корони 36.18—36.20, Дукати 82.70—83.20; 1 грам золота 5.95.
Срібло: Корони 0.35, Рублі 1.60, Фалькони 0.85; 1 гр. срібла 7—8 сот.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 3-го січня п. р. кооперативним платив за:

1 кг. масла десерного безопакуння 2.50 воз.
1 кг. масла десерного в бочках враз з опакунням 2.54-30
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортним опакунням дає зачет по 2.60
1 л. молока від 28. XII 1935 0.15
1 л. сметани 0.75
1 л. кефі 5.40
Тенденція на масло, сметану і кефі слаба, на молоко знижкова.

ФІРМА ЙОСИФ НОВАК П.Л. МАРИНЬСЬКА 6.

поручає у великій виборі, по найнижчих цінах

ЖІНОЧЕ і МУЖЕСЬКЕ БІЛЛЯ, — ПАНЧОХИ, — СКАРПИТКИ, — ХУСТИНКИ, — РУКАВИЧКИ, — КРАВАТИ, — ЗИМОВЕ БІЛЛЯ, — ПУЛЬОВЕРИ, СВЕТЕРИ, ЖАКЕТИ, Ціни наглядно знижені.

Чи Ви вже подбали за календар на рік 1936?

Настільний календар потрібний у кожній хаті.

Найкращий і найцікавіший є великий ілюстрований

КАЛЕНДАР „КРИНИЦЯ“

Ціна зод. 1.50, порто 30 сот.

Висилає Адміністрація „Діла“, Львів, Ринок 10. ПКО 504.060.

Маслосоюз повідомляє, що від 2. I. п. р. платити своїм доставкам за 1 кг. жиної наги птиці львоко подвара птахомисарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Цьогорічні курочки І. ака. 0.95 год.
Омворічні, товсті курки І. ака. 0.90
Цьогорічні когути І. ака. до 1.30 кг. 0.90
Товсті качки І. ака. 1.—
Товсті індички І. ака. 1.—
Товсті пастарки 1.00

Кури, качки, індички, пастарки приймає в кожній кількості.

Птицю не годуювану приймає по дешевій ціні.

Купує винясу питавовану муку, гречану муку, просо, ячмін та овес. Приймає нових доставців.

ОПОВІСТІ.

Порядок богослужень в Успенській церкві. Дня 6. січня в п'ятницю Різдва Христового в год. 9. Царські Часи, опісля Літургії св. Василія Великого. Дня 7. січня: Різдво С. в. Іс. Хр. Год. 5. рано П'явечері велике в Всеночний. Читані Служби Божі год: 6, 7, 8, 9 і 12. Год. 10. Архирейська співака Служба Божя. Год. 5. поноч. Вечірня з проповіддю і багатальною піснею. Дня 8. і 9. січня: Собор Пр. Богородиці і св. Первоум. Стефана, Служби Божі читані в год. 6, 7, 8, 9 і 12. Год. 10. Служба Божя співака. Год. 4. Вечірня. Дня 13. січня год. 6. ввечерю на закінчення старого року Вечірня в всеночний, проповіддю і багатальною піснею. Дня 14. січня: Новий Рік. Читані Служби Божі год. 6, 7, 8, 9 і 12. Год. 10. Співака Служба Божя. Год. 4. ввечерю на закінчення старого року Вечірня в всеночний, проповіддю і багатальною піснею. Читані Служби Божі год: 6, 7, 8, 9 і 12. Год. 9.30 виходить похід на ринок.

КУПНО - ПРОДАЖ

Мережки церковні до біла, ручної роботи, найдешевше **Фрайліх**, Сикстуська 21. 616 9-7

Золоті та срібні вироби, перстені шкільні обручки тощо, продає дешево свинювська католицька фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, Мариньська п. 5. Полагодує всілякі напрямки. 82

Лещетарські та різного роду черевки поручає О. Беря, Руська 13. напропи перави. 852 7-11

Фортепіани, піаніно, найновіші моделі, дешево продає **Ганак**, Писудського 21. перший поверх. 889 2-10

Знава від 40 літ робітний коздер дубса тепер Пасаж Гавсмака (вихід від ул. Сикстуської в брамі). 890 2-10

Увага! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зод. Львів, Гинюк 36, Ендерс. 797 21-30

Дешева вирібня кап, фіранок і всьляких ручних робіт, **Пім**, Ягайлонська 11 в. 11/110 15-30

Найнижчий дарунок на ялинку не знамените білля у відомій крапівській фабриці „ІАВ“, Львів, Сикстуська 1. 806 3-4

Лещетарські камізольки жіночі і мужеські найновіші моделі, найнижчі ціни, найліпші матеріали — Вирібня „Іаліюм“, Гетманська 21. побіч Музею. 12/110

Кримську куртку оканійно продає Карпак, кушпир, Лукасінського 4. 1-2

Вічні пера золоті від 5 зод. поручає „Машиногип“, Ягайлонська 24. 935 1-2

Оголошуйтеся в найстарішій укр. щоденнику „ДІЛО“

МАТРИМОНІАЛЬНІ

Купець середніх літ, вільний — шукає товаришки життя. Для спільного добра потрібна невелика готівка. Зголошення до „Діла“ під „Евген“. 891 3-3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

Українська фірма приймає на практику мужчину із середньою освітою, наскрізь чесного, працьовитого, обов'язкового, підприємливого, рухливого, здорового. Оферти з поданням референцій савти до Адміністрації „Діла“ під „Першорядний“. 932 1-2

РІЖНІ

Фортепіани, піаніно, продаж, плаж, купно, оканій, **Марецький**, Львів, Баторія 1. 898 1-13

ОГОЛОШЕННЯ.

Адвокат

Д-р Генрик Мільвів

веде адвокатське бюро у Львові, вул. Коперника 10. II. п. Тех. 235-45 933 1-2

УВАГА ЛЕЩЕТАРІ!

Визання до лещат **КОМПЛЕТ 2.70**

АДАМ Львів, Legionia 5. (в подвір'ю кіна Касно). 879 2-4

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. сечня 1936 до поштової оплати (визначки можна купити в Адміністрації „Діла“ Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінах друка: **Zawładowienie wysyłkowe** 1 пр. 6 сот.

Gazetowa książka nadawcza 1 пр. 6 сот.

оправлена (130 ярток) зод. 2.50

Książka rozsyłkowa на 450 урядів, оправлена зод. 2.50

на 960 урядів зод. 5.—

ПАНТОФЛІ всякого роду, **ПАПУЧІ** теплі, вигідні **БЕРЛЯЧІ** і **ФІЛЬЦОВІ ЧОБОТИ** поручає і виконує

одинокі **Львівська** **Галицька 5.** **І. пов.**

Поручаємо на свята першорядний і найдешевший

Базар порцеляни **шкля**

кришталів і лямп

Т. й. АВІН Львів, Пасаж Миколая Філіх: Ягайлонська 4. 884 3-5

МЕБЛІ: їдальні, спальні, кабінетні, тапчани

клуби, денорації поручає

відомі вирібні столярсько-тапчарська

Івана Ортнера Львів

Сикстуська 41.

Телефон 279—79.